

Sfântul NECTARIE din Eghina

Sfântul Nectarie s-a născut la 1 octombrie 1846, în Silivria, un orașel din nordul Greciei. Părinții săi au fost oameni săraci, dar foarte evlavioși. Numele său de botez a fost Anastasie și a primit o aleasă educație creștinească. După primii ani de școală, Anastasie este trimis să învețe carte la Constantinopol, unde studiază și scrierile Sfinților Părinți.

În 1876 este călugărit în mănăstirea Nea Moni, apoi hirotonit diacon, ocazie cu care primește numele Nectarie, pe care avea să-l poarte toată viața.

Urmează cursurile Facultății de Teologie din Atena, după care este hirotonit preot (1886), apoi episcop pentru mitropolia Pentapolei (1889) din Libia. A devenit un iscusit slujitor și povățuitor de suflete, fiind dăruit de Dumnezeu cu multă răbdare, smerenie și blândețe, de aceea era căutat și iubit de credincioși.

Din pricina invidiei pe care a provocat-o lucrarea sa duhovnicească, a fost clevetit și îndepărtat de la Patriarhie. Acest lucru a făcut ca, deși nevinovat, în 1890 să se retragă la Atena, sărac, defăimat, având toată nădejdea numai în Dumnezeu și în rugăciunile Maicii Domnului.

La Atena a fost câțiva ani predicator, profesor și apoi director al unei școli teologice, reușind să formeze duhovnicește mulți tineri iubitori de Hristos, pe care îi hrănea din cuvintele Sfintei Evanghelii și cu scrierile Sfinților Părinți.

În 1908, din motive de sănătate, a demisionat și s-a retras în Eghina, la mănăstirea de maici "Sfânta Treime", pe care el însuși o întemeiasă în 1904. Acolo a rămas ca duhovnic al mănăstirii până la sfârșitul vieții sale (8 noiembrie 1920). Trăind ca un înger în trup și iubind neîncetata rugăciune, tăcerea, smerenia, postul și milostenia, Sfântul Nectarie atrăgea pe mulți la Hristos, revărsând în jurul lui, pacea, bucuria și lumina cea necreată a Duhului Sfânt, prin care mângâia și odihnea pe toți care veneau la chilia lui.

Sfântul Nectarie este grabnic ajutorător celor care aleargă cu credință la ajutorul său, făcând multe minuni de vindecare cu cei bolnavi.

Emanuel Gherasim, cl. a VIII-a, Capu Codrului

Din copilăria Sfântului Nectarie

Ajuns la Constantinopol, copilul Anastasie și-a găsit o slujbă la un comerciant. Pentru că nu câștiga destul pentru cele de trebuință, într-o zi, punându-și toată nădejdea în Dumnezeu, s-a hotărât să-I scrie o scrisoare:

"Hristoase al meu, m-ai întrebat de ce plâng. Mi s-au rupt hainele, mi s-au prăpădit încălțările de mi-au ieșit degetele afară și mor de frig. Mi-e foarte frig acum iarna. M-am dus aseară la stăpânul meu și m-a alungat. Mi-a spus să scriu acasă, părinților, să-mi trimită ei. Hristoase al meu, de atâta amar de vreme muncesc aici și n-am trimis maicii mele nici un bănuț. Acum, ce să mă fac? Cum să o scot la capăt fără haine? Tot muncind, s-au rupt. Iartă-mă că Te necăjesc. Mă închin Ție și Te iubesc eu, robul Tău, Anastasie." Pe plic a scris: *Pentru Domnul Iisus Hristos din Ceruri.*

În drum spre poștă s-a întâlnit cu proprietarul unui magazin din apropiere. Acestui om îi era milă de băiat deoarece îi cunoștea inocența, onestitatea și munca grea pe care o făcea. El s-a oferit să-i ducă scrisoarea la poștă. Când s-a uitat pe plic la adresă, a fost uimit și s-a hotărât să deschidă plicul. Mișcat și mai mult, s-a hotărât să-i trimită lui Anastasie toate lucrurile de care avea nevoie. În felul acesta, prin bunătatea vecinului său, Domnul a răspuns cererii smeritului copil.

Icoană pictată de Cristina Constantin, clasa a VII-a, Fălticeni

- Este prăznuit la 9 noiembrie
- Moaștele sale se găsesc în biserica mănăstirii din insula Eghina, Grecia
- Este cinstit și considerat drept mare tămăduitor al bolilor de cancer